

Personal Preparation to Meet the Savior

By Elder Dale G. Renlund
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Personal nga Pagpangandam sa Pagsugat sa Manluluwas

Ni Elder Dale G. Renlund
Sa Korum sa Napulog Duha ka Apostoles

April 2025 general conference

Follow the Savior's teachings. His instructions are neither mysterious nor complex. When we follow them, we do not need to fear or be anxious.

My dear brothers and sisters, last October, President Russell M. Nelson taught, “Now is the time for you and for me to prepare for the Second Coming of our Lord and Savior, Jesus the Christ.” When President Nelson speaks about the Second Coming, it is always with joyful optimism. However, a girl in Primary recently told me that she becomes anxious whenever the Second Coming is mentioned. She said, “I’m scared because bad things are going to happen before Jesus comes again.”

It is not just children who may feel this way. The best advice for her, for you, and for me is to follow the Savior’s teachings. His instructions are neither mysterious nor complex. When we follow them, we do not need to fear or be anxious.

Toward the end of His mortal ministry, Jesus Christ was asked when He would come again. In answering, He taught three parables, recorded in Matthew 25, about how to prepare to meet Him—whether at His Second Coming or whenever we leave this world. These teachings are crucial because personal preparation to meet Him is central to life’s purpose.

The Savior first told the parable of the ten

Sunda ang mga pagtulun-an sa Manluluwas. Ang Iyang mga instruksiyon dili misteryoso ni komplikado. Kon mosunod kita niini, kita dili kinahanglang mahadlok o mabalaka.

Minahal kong mga kaigsoonan, sa miaging Oktubre, si Presidente Russell M. Nelson mitudlo, “Karon ang panahon alang kaninyo ug kanako sa pag-andam alang sa Ikaduhang Pag-anhi sa atong Ginoo ug Manluluwas, si Jesukristo.” Kon si Presidente Nelson maghisgot bahin sa Ikaduhang Pag-anhi, kanunay kining ubanan sa malipayon nga paglaom. Hinuon, usa ka batang babaye sa Primary bag-o lang misulti nako nga mabalaka siya kon mahisgotan ang Ikaduhang Pag-anhi. Siya misulti: “Ako nahadlok kay mahitabo ang daotan nga mga butang sa dili pa moabot pag-usab si Jesus.”

Dili lang mga bata ang mobati og sama niini. Ang labing maayo nga tambag alang kaniya, alang kaninyo, ug alang kanako mao ang pagsunod sa mga pagtulun-an sa Manluluwas. Ang Iyang mga instruksiyon dili misteryoso ni komplikado. Kon mosunod kita niini, kita dili kinahanglang mahadlok o mabalaka.

Sa hapit na matapos ang Iyang mortal nga pagpangalagad, si Jesukristo gipangutana kon kanus-a Siya mobalik pag-usab. Sa pagtubag, Siya mitudlo og tulo ka sambingay, nga nasulat diha sa Mateo 25, bahin sa pagpangandam sa pagsugat Kaniya—kon sa Iyang Ikaduhang Pag-anhi man o kon bisan kanus-a nga mobiya na kita niini nga kalibotan. Kini nga mga pagtulun-an importante tungod kay ang personal nga pagpangandam sa pagsugat Kaniya mao ang sentro sa katuyoan sa kinabuhi.

Ang Manluluwas miasoy og una sa sambin-

virgins. In this parable, ten virgins went to a wedding feast. Five wisely brought oil to fill their lamps, and five foolishly did not. When the bridegroom's imminent arrival was announced, the foolish virgins left to buy oil. When they returned, it was too late; the door to the feast was shut.

Jesus identified three aspects of the parable to help us. He explained:

“And at that day, when I shall come in my glory, shall the parable be fulfilled which I spake concerning the ten virgins.

“For they that are wise and have received the truth, and have taken the Holy Spirit for their guide, and have not been deceived—verily I say unto you, they shall ... abide the day.”

In other words, they did not need to fear or be anxious, because they would survive and prosper. They would prevail.

If we are wise, we receive the truth by accepting the gospel of Jesus Christ through priesthood ordinances and covenants. Next, we strive to remain worthy of having the Holy Ghost always with us. This capability must be acquired individually and personally, drop by drop. Consistent, personal, private acts of devotion invite the Holy Ghost to guide us.

The third element that Jesus highlighted is avoiding deception. The Savior warned:

“Take heed that no man deceive you.

“For many shall come in my name, saying, I am Christ; and shall deceive many.”

The Savior knew pretenders would try to deceive the very elect and that many disciples would be duped. We should neither believe those who falsely claim divine sanction nor venture into metaphorical deserts or secret chambers to be taught by counterfeits.

The Book of Mormon teaches us how we can differentiate deceivers from disciples. Disciples always promote believing in God, serving Him,

gay sa napulo ka birhen. Niini nga sambingay, napulo ka birhen ang mitambong sa kumbira sa kasal. Ang lima ka maalamon nga nagdala og lana aron itimbol sa ilang mga lampara, ug ang lima ka dili maalamon wala. Sa dihang gipahibalo ang nagkaduol nga pag-abot sa pamanhonon, ang dili maalamon nga mga birhen mibiya aron sa pagpalit og lana. Sa ilang pagbalik, ulahi na kaayo kadto, sarado na ang pultahan sa kumbira.

Si Jesus miila og tulo ka aspeto sa sambingay aron makatabang kanato. Siya mipasabot:

“Ug nianang adlaw, kon ako moanhi sa akong himaya, ang sambingay nga akong gipamulong matuman mahitungod sa napulo ka birhen.

“Kay sila nga maalamon ug nakadawat sa kamatuoran, ug nakadawat sa Balaan nga Espiritu nga mahimo nilang giya, ug wala malimbongi—sa pagkatinuod sultihan ko kamo, ... sila , ... molahutay niana nga adlaw.”

Sa laing pagkasulti, dili sila kinahanglang mahadlok o mabalaka, kay sila makasugakod ug mouswag. Sila mopatigbabaw.

Kon kita maalamon, kita modawat sa kamatuoran sa pagdawat sa ebanghelyo ni Jesukristo pinaagi sa mga ordinansa ug mga pakigsaad sa pagkapari. Sunod, kita maningkamot nga magpabiling takos kanunay sa pagpakig-uban sa Espiritu Santo nga maanaa kanato. Kini nga kapabilidad kinahanglang maangkon sa indibidwal ug sa personal nga paagi, sa hinayhinay. Ang makanunayon, personal, pribado nga mga buhat sa debosyon nagdapit sa Espiritu Santo sa paggiya kanato.

Ang ikatulong elemento nga gihatagan og gibug-aton ni Jesus mao ang paglikay sa panglimbong. Ang Manluluwas mipasidaan:

“Magbantay kamo nga walay magapahisalaag kaninyo.

“Kay daghan unya ang motungha dinala ang akong ngalan, nga manag-ingon, Ako mao ang Kristo, ug daghan ang ilang pahisalaagon.”

Ang Manluluwas nasayod nga ang mga nagpakaaron-ingnon mosulay sa pagpahisalaag sa pinili ug nga daghan sa mga disipulo ang malingla. Kita kinahanglang dili motuo niadtong sayop nga nangangkon sa balaanong katungod ni magtinguha ngadto sa kaalam o giya gikan sa dili masaligan o malimbongon nga mga tinubdan.

Ang Basahon ni Mormon nagtudlo kanato kon unsaon pag-ila sa mga tiglimbong gikan sa mga disipulo. Ang mga disipulo kanunay nga

and doing good. We will not be deceived when we seek and take counsel from trusted individuals who are themselves faithful disciples of the Savior.

We can also avoid deception by worshipping regularly in the temple. This helps us maintain an eternal perspective and protects us from influences that might distract or divert us from the covenant path.

The essential lesson of this parable of the ten virgins is that we are wise when we accept the gospel, seek to have the Holy Ghost with us, and avoid deception. The five wise virgins could not help those without oil; no one can accept the gospel, take the Holy Ghost as a guide, and avoid deception on our behalf. We have to do this for ourselves.

The Savior then told the parable of the talents. In this parable, a man gave differing amounts of money, referred to as talents, to three servants. To one servant he gave five talents, to another he gave two, and to a third he gave one. Over time, the first two servants doubled what they had received. But the third servant simply buried his single talent. To both servants who had doubled their talents, the man said, “Well done, ... good and faithful servant: thou hast been faithful over a few things, I will make thee ruler over many things: enter thou into the joy of thy lord.”

The man then chided the servant who had buried his talent for being “wicked and slothful.” This servant’s talent was taken away, and he was banished. Yet, had this servant doubled his talent, he would have received the same commendation and reward as the other servants.

One message of this parable is that God expects us to magnify the abilities we have been given, but He does not want us to compare our abilities to those of others. Consider this insight provided by the 18th-century Hasidic scholar Zusya of Anipol. Zusya was a renowned teacher

nag-awhag og pagtuo sa Dios, pagserbisyo Kaniya, ug sa pagbuhat og maayo. Kita dili malingla kon kita magtinguha ug maminaw sa tambag gikan sa kasaligan nga mga indibidwal kinsa sa ilang kaugalingon matinud-anon nga mga disipulo sa Manluluwas.

Kita makalikay usab sa paglimbong pinaagi sa regular nga pagsimba sa templo. Kini motabang kanato nga makapadayon og mahangtorong panglantaw ug moprotekta kanato gikan sa mga impluwensiya nga tingali makabalda o makalihis kanato gikan sa dalan sa pakigsaad.

Ang importanteng leksiyon niini nga sambingay sa napulo ka birhen mao nga kita mga maalamon kon modawat kita sa ebanghelyo, magtinguha nga maangkon nato ang Espiritu Santo, ug maglikay sa paglimbong. Ang lima ka maalamon nga mga birhen dili makatabang niadtong walay lana; walay usa nga makadawat sa ebanghelyo, makaangkon sa Espiritu Santo isip giya, ug makalikay sa paglimbong alang sa atong kaugalingon. Buhaton gayod nato kini alang sa atong kaugalingon.

Dayon ang Manluluwas miasoy sa sambingay sa mga talento. Niini nga sambingay, ang usa ka tawo mihatag sa lahi-lahi nga mga balor sa kwarta, nga gipasabot isip mga talento, sa tulo ka sulugoon. Ngadto sa usa ka sulugoon mihatag siya og lima ka talento, ngadto sa lain mihatag siya og duha, ug sa ikatulo mihatag siya og usa. Paglabay sa panahon, ang unang duha ka sulugoon midoble sa unsay ilang nadawat. Apan ang ikatulo nga sulugoon yano nga milubong sa iyang usa ka talento. Ngadto sa duha ka sulugoon nga midoble sa ilang mga talento, ang tawo miingon, “Maayong pagkabuhat, maayo ug kasaligan nga ulipon: sa diyotay kasaligan ka diay, sa daghan pagapiyalan ko ikaw; dumuyog ka sa kalipay sa imong agalon.”

Dayon ang tawo mikasaba sa sulugoon kinsa milubong sa iyang talento sa pagkahimong “walay hiunungdan ug tapolan.” Ang talento niini nga sulugoon gikuha, ug siya gipapahawa. Apan, kon kini nga sulugoon midoble pa sa iyang talento, makadawat unta siya sa samang pagdayeg ug ganti sama sa ubang mga sulugoon.

Usa ka mensahe niini nga sambingay mao nga ang Dios nagdahom kanato sa pagpalambo sa mga abilidad nga gihatag kanato, apan dili siya gusto nga atong ikompara ang atong mga abilidad ngadto sa abilidad sa uban. Ikonsiderar kini nga panabot nga gihatag pinaagi sa ika-18 nga si-

who began to fear as he approached death. His disciples asked, “Master, why do you tremble? You’ve lived a good life; surely God will grant you a great reward.”

Zusya said: “If God says to me, ‘Zusya, why were you not another Moses?’ I will say, ‘Because you didn’t give me the greatness of soul that you gave Moses.’ And if I stand before God and He says, ‘Zusya, why were you not another Solomon?’ I will say, ‘Because you didn’t give me the wisdom of Solomon.’ But, alas, what will I say if I stand before my Maker and He says, ‘Zusya, why were you not Zusya? Why were you not the man I gave you the capacity to be?’ Ah, that is why I tremble.”

Indeed, God will be disappointed if we do not rely upon the merits, mercy, and grace of the Savior to magnify the God-given abilities we have received. With His loving assistance, He expects us to become the best version of ourselves. That we may start with differing abilities is irrelevant to Him. And it should be to us.

Finally, the Savior told the parable of the sheep and goats. When He returns in His glory, “before him shall be gathered all nations: and he shall separate them one from another, as a shepherd divideth his sheep from the goats: and he shall set the sheep on his right hand, but the goats on the left.”

Those on His right became heirs in His kingdom, and those on His left received no inheritance. The distinguishing characteristic was whether they fed Him when He was hungry, gave Him drink when He was thirsty, housed Him when He was a stranger, clothed Him when He was naked, and visited Him when He was sick or imprisoned.

Everyone was perplexed, both those on the

glo nga maalamon kaayo sa Hasidic nga si Zusya sa Anipol. Si Zusya usa ka inila nga magtutudlo kinsa nagsugod sa pagkahadlok samtang siya hapit na mamatay. Ang iyang mga disipulo nangutana, “Agalon, nganong nabalaka man kaayo ka? Nagkinabuhi ka nga maayo, seguro ang Dios mohatag kanimo og dakong ganti.”

Si Zusya miingon: “Kon ang Dios moingon ngari nako, ‘Zusya, nganong wala ka nahimo nga laing Moises?’ Ako moingon, ‘Tungod kay wala ko nimo hatagi sa kahalangdon sa kalag nga imong gihatag ni Moises.’ Ug kon ako motindog atubangan sa Dios ug Siya moingon, ‘Zusya, nganong wala ka nahimo nga laing Solomon?’ Ako moingon, ‘Tungod kay wala ko nimo hatagi og kaalam sama ni Solomon.’ Apan, subo lang, kon ako mobarog atubangan sa akong Tiglalang ug Siya moingon, ‘Zusya, nganong dili ka si Zusya? Nganong wala man ka nahimong usa ka tawo nga Akong gihatagan sa kapasidad nga mamahimo?’ Ah, mao na ngano nga ako nabalaka og maayo.”

Sa pagkatinuod, ang Dios masagmuyo kon kita dili mosalig sa mga tabang, kaluoy, ug grasya sa Manluluwas sa pagpalambo sa hinatag sa Dios nga mga abilidad nga atong nadawat. Uban sa Iyang mahigugmaon nga tabang, Siya naglaom kanato nga mahimong labing maayo nga bersiyon sa atong kaugalingon. Nga kita mahimong magsugod nga may managlahi nga mga abilidad dili importante Kaniya. Ug kini kinahanglan mao usab kanato.

Sa kataposan, ang Manluluwas miasoy sa sambingay sa karnero ug sa mga kanding. Kon Siya mobalik na diha sa Iyang himaya, “ug ang tanang tawo sa kalibotan tigomon sa iyang atubangan. Unya bahinon niya sila sa duha ka pundok, sama sa usa ka magbalantay sa hayop nga maglain sa mga karnero gikan sa mga kanding. Ibutang niya ang mga karnero sa iyang tuo ug ang mga kanding sa iyang wala.”

Kadtong anaa sa Iyang tuo mahimong mga sumusunod sa Iyang gingharian, ug kadtong anaa sa Iyang wala walay madawat nga kabilin. Ang timailhan nga kinaiya mao kon sila mipakaon Kaniya sa dihang Siya gigutom, mihatag Kaniya og mainom sa dihang Siya giuhaw, midawat Kaniya sa ilang balay sa dihang siya usa ka estranghero, mihatag Kaniya og sinina sa dihang Siya hubo, ug mibisita Kaniya sa dihang Siya nasakit o nabilanggo.

Ang tanan naglibog, kadtong anaa sa tuo

right hand and those on the left hand. They asked when they had, or when they had not, given Him food, drink, and clothing or helped Him when He was vulnerable. In response, the Savior said, “Verily I say unto you, Inasmuch as ye have done it unto one of the least of these my brethren, ye have done it unto me.”

The message of the parable is clear: when we serve others, we serve God; when we don't, we disappoint. He expects us to use our gifts, talents, and abilities to bless the lives of Heavenly Father's children. The divine impulse to serve others is illustrated in a poem written in the 19th century by the Finnish poet Johan Ludvig Runeberg. My siblings and I repeatedly heard the poem “Farmer Paavo” throughout our childhoods. In the poem, Paavo was a poor farmer who lived with his wife and children in the lake region of central Finland. Several years in a row, most of his crops were destroyed, whether through the runoff from the spring snowmelt, summer hailstorms, or an early autumn frost. Each time the meager harvest came in, the farmer's wife lamented, “Paavo, Paavo, you unfortunate old man, God has forsaken us.” Paavo, in turn, stoically said, “Mix bark with the rye flour to make bread so the children won't go hungry. I'll work harder to drain the marshy fields. God is testing us, but He will provide.”

Each time the crops were destroyed, Paavo directed his wife to double the amount of bark that she mixed into the flour to ward off starvation. He also worked harder, digging trenches to drain the ground and decrease his fields' susceptibility to a spring runoff and an early autumn frost.

After years of hardship, Paavo finally harvested a rich crop. His wife exulted, “Paavo, Paavo, these are happy times! It is time to throw away the bark, and bake bread made only with rye.”

nga kamot ug kadtong anaa sa wala nga kamot. Sila nangutana kon kanus-a sila nakahatag o wala makahatag Kaniya og pagkaon, mainom, ug sapot o mitabang Kaniya sa dihang Siya nagkina-hanglan. Agi og tubag, ang Manluluwas miingon, “Sa pagkatinuod, magaingon ako kaninyo, nga maingon nga gibuhat ninyo kini ngadto sa usa sa mga labing gagmay niining akong mga igsoon, gibuhat usab ninyo kini kanako.”

Ang mensahe sa sambingay klaro: kon mos-erbisyo kita sa uban, nagserbisyo kita sa Dios; kon wala, madismaya Siya kanato. Siya naglaom kanato nga mogamit sa atong mga gasa, mga talento, ug mga abilidad aron sa pagpanalangin sa mga kinabuhi sa mga anak sa Langitnong Amahan. Ang balaang tinguha nga moserbisyo sa uban gipakita sa usa ka balak nga gisulat sa ika-19 nga siglo pinaagi sa Finnish nga magbabalak nga si Johan Ludvig Runeberg. Ang akong mga igsoon ug ako balik-balik nga nakadungog sa balak nga “Paavo ang Mag-uuma” sa tibuok namong pagkabata. Sa balak, si Paavo usa ka pobre nga mag-uuma kinsa nagpuyo kauban ang iyang asawa ug mga anak sa lanaw nga rehiyon sa sentro sa Finland. Daghang katuigan nga nagsunod-sunod, kadaghanan sa iyang mga pananom nangadaot, mahimong tungod kay naagian sa mga nangatunaw nga yelo sa tingpamulak, mga hailstorm sa ting-init, o ang sayong kabugnaw sa tinglarag. Matag higayon nga gamay ra ang ani, ang asawa sa mag-uuma magbakho, “Paavo, Paavo, kawalay swerte nimo nga tigulang, gitalikdan na kita sa Dios.” Si Paavo, agi og tubag, mapugnganon nga miingon, “Isagol ang panit sa kahoy uban sa trigo nga harina aron himoong pan aron ang mga bata dili magutom. Mas motrabaho ko og maayo aron mahubas ang tubigon nga umahan. Ang Dios nagsulay kanato, apan Siya mohatag.”

Matag higayon nga ang mga pananom mad-aot, sugoon ni Paavo ang iyang asawa sa pagdoble sa gidaghanon sa panit sa kahoy nga iyang isagol sa harina aron malikayan ang kagutom. Siya usab mas mitrabaho og maayo, nagkalot og mga kanal aron mauga ang yuta ug maminosan ang epekto diha sa iyang umahan sa pagtaas sa tubig sa tingpamulak ug sa pagtabon sa yelo sa sayong kabugnaw sa tinglarag.

Human sa mga tuig sa kalisod, sa katapusan si Paavo abunda na og ani nga pananom. Ang iyang asawa mituaw, “Paavo, Paavo, kini ang mga panahon sa kalipay! Kini ang panahon nga ilabay

But Paavo solemnly took his wife's hand and said, "Mix half the flour with bark, for our neighbor's fields have frosted over." Paavo sacrificed his and his family's bounty to help his devastated and destitute neighbor.

The lesson of the Savior's parable of the sheep and goats is that we are to use the gifts we have been given—time, talents, and blessings—to serve Heavenly Father's children, especially the most vulnerable and needy.

My invitation to the anxious Primary child I mentioned earlier, and to each of you, is to follow Jesus Christ and to trust the Holy Ghost as you would a cherished friend. Rely on those who love you and who love the Savior. Seek God's guidance to develop your unique abilities, and help others, even when it isn't easy. You will be ready to meet the Savior, and you can join President Nelson in being joyfully optimistic. In doing so, you help the world prepare for the Second Coming of Jesus Christ, and you will be blessed with sufficient hope to enter the rest and joy of the Lord, now and in the future.

As we sing in one of our new hymns:

Rejoice! And prepare for that day! ...

No one knows the day and hour when He will come again,

But He'll return as scriptures say; it will be a joyful day

When our beloved Savior comes again.

In the name of Jesus Christ, amen.

na ang panit sa kahoy, og magluto og pan nga hinimo lamang gayod sa harina." Apan si Paavo ligdong nga mikuha sa kamot sa iyang asawa ug miingon, "Sagoli og katunga sa harina ang panit sa kahoy, tungod kay ang umahan sa atong silingan mikaging sa yelo." Gisakripisyo ni Paavo ug sa iyang pamilya ang kaabunda aron sa pagtabang sa naapektohan ug nagkalisod nga silingan.

Ang leksiyon sa sambingay sa Manluluwas sa karnero ug mga kanding mao nga kita mogamit sa atong mga gasa nga gihatag kanato—oras, mga talento, ug mga panalangin—aron makaserbisyo sa mga anak sa Langitnong Amahan, ilabi na sa labing nabantang ug nanginahanglan.

Ang akong pagdapit sa nabalaka nga bata sa Primary nga akong nahisgotan dili pa lang dugay, ug sa matag usa kaninyo, mao ang pagsunod ni Jesukristo ug sa pagsalig sa Espiritu Santo sama sa inyong buhaton sa usa ka minahal nga higala. Salig niadtong kinsa nagmahal kaninyo ug nagmahal sa Manluluwas. Tinguhaa ang giya sa Dios aron sa pagpalambo sa inyong talagsaon nga mga abilidad, ug sa pagtabang sa uban, bisan kon kini dili sayon. Kamo mamahimong andam sa pagsugat sa Manluluwas, ug kamo makaduyog ni Presidente Nelson sa pagkahimong malipayon nga naglaom. Sa pagbuhat sa ingon, kamo nagtabang sa kalibotan nga maandam alang sa Ikaduhang Pag-anhi ni Jesukristo, ug kamo mapanalanginan uban sa igong paglaom nga mosulod sa kapahulayan ug kalipay sa Ginoo, karon ug sa umaabot.

Samtang kita mokanta sa usa sa atong bag-ong mga himno:

Pagmaya! Ug pag-andam niana nga adlaw!

...

Walay usa nga nasayod sa adlaw ug oras kanus-a Siya moanhi pag-usab,

Apan Siya mobalik sama sa gisulti sa mga kasulatan; usa kini ka malipayong adlaw

Kon ang atong minahal nga Manluluwas moanhi pag-usab.

Sa ngalan ni Jesukristo, amen.